

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. marca 2009 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **Ing. M. Š.**, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2008, sp. zn. 1 T 8/2004, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odvolanie krajského prokurátora **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave bol obžalovaný Ing. M.Š. podľa § 226 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 oslobodený spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Bratislave zo dňa 8. marca 2004, sp. zn. 2 Kv 61/03, pre pokus trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

- dňa 23. marca 2003, asi o 22.15 hod. v B., na Ž. ul. č. X., na ceste pri E.P., po predchádzajúcom slovnom a fyzickom kontakte s poškodeným P. S. a po tom, ako poškodený na neho namieril svoju pištoľ zn. Valtro, model 85 Combat, kal. 9 mm, výrobné číslo X., nepodliehajúcu povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, obvinený M. Š. z podpažného puzdra vytiahol svoju legálne držanú pištoľ, vzor ČZ 70, kal. X.,65mm, výrobné číslo X. a touto najmenej sedemkrát vystrelil z bezprostrednej blízkosti na poškodeného P. S., ktorému spôsobil viacnásobné strelné poranenia dutiny brušnej, tenkého a hrubého čreva s prítomnosťou projektilu v mäkkých tkanivách v podkoží bočnej hrudnej steny, strelnú ranu dutiny ústnej so strelným poranením mäkkého podnebia a hltana, priestrel mäkkých tkanív zápästia ľavej hornej končatiny, priestrel mäkkých tkanív ramena nad lakt'om

ľavej hornej končatiny, strelnú zlomeninu priečného výbežku stavca a impresiu oblúka stavca s ľahkým zúžením miechového kanála dvanásteho hrudného a prvého driekového stavca chrbtice, zástrel mäkkých tkanív stehna so strelnou trieštivou zlomeninou stehnovej kosti ľavej dolnej končatiny v oblasti pod chocholmi s posunom úlomkov a strelnéj rany chrbta vľavo, považované zo súdno-lekárskeho hľadiska za vážnu poruchu zdravia, pričom život poškodeného sa podarilo zachrániť lekárskymi výkonmi rýchlej zdravotnej a dopravnej služby, ako aj výkonmi v FNspP akad. L. Déreza v Bratislave.

Krajský súd súčasne podľa § 229 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 poškodenú spoločnosť Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., Bratislava, s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

V zákonnej lehote určenej v ustanovení § 248 ods. 1 Tr. por. podal krajský prokurátor proti tomuto rozsudku odvolanie.

V odôvodnení odvolania uviedol, že so závermi krajského súdu sa nestotožnil. Podľa jeho názoru prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne, len v prospech obžalovaného. Poukázal na výpovede svedkov V.G. a P.F., ktorí vo svojich výpovediach uviedli, že obžalovaný strieľal aj do ležiaceho tela poškodeného P.S. pričom súd ich výpovede vyhodnotil ako nepresné a skresľujúce.

Preto krajský prokurátor navrhol, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Zástupca generálneho prokurátora Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na dôvody uvedené v písomnom odvolaní krajského prokurátora a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo podľa § 254 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zistil, že prvostupňový súd postupoval pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu v súlade so zákonom a v intenciách predchádzajúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 1 To 49/2005 zo dňa 15. marca 2006), keď na hlavnom pojednávaní

vykonal všetky potrebné a dostupné znalecké závery, ktoré potom náležite jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k úplným a správnym skutkovým záverom, ktoré vyústili do oslobodzujúceho výroku vo vzťahu k obžalovanému Ing. M. Š.

Krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil v intenciách ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a dospel tak ku správnejmu záveru, že žalovaný skutok nie je trestným činom, a preto ho v konečnom dôsledku podľa § 226 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby krajského prokurátora oslobodil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si v celom rozsahu osvojil závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, výsledkami dokazovania bolo v konečnom dôsledku nepochybne preukázané, že obžalovaný v rozhodujúcich momentoch skutkového deja konal za splnenia všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 25 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., teda za podmienok nutnej obrany. Tento záver krajský súd správne oprel o celý rad dôkazov a skutočností, najmä o svedecké výpovede svedkov K., B., M. a M.T., ďalej o závery znalcov z odborusúdneho lekárstva, psychiatrie, psychológie ako aj závery expertov a expertíznych posudkov z oblasti balistiky.

Z týchto dôkazov možno vyvodit' jednoznačný záver, že obžalovaný v kritickom momente strieľal na poškodeného z pomerne blízkej vzdialenosti potom, čo tento držal v ruke pištoľ (i keď plynovú, čo však obžalovaný nemohol vedieť) a vyhrážal sa mu usmrtením. V tejto situácii sa aj podľa názoru najvyššieho súdu obžalovaný nepochybne dostal do stavu silného rozrušenia v dôsledku zľaknutia a strachu o svoj život, ako to zhodne konštatovali vo svojich záveroch aj znalci z odvetvia psychiatrie a psychológie a v takomto duševnom rozpoložení v obave o svoj život vystrieľal do poškodeného celý zásobník svojej legálne držanej zbrane.

Krajský súd sa dostatočným spôsobom vysporiadal aj s okolnosťami, na ktorých založil svoje odvolacie námietky krajský prokurátor. Ide najmä o otázku, či obžalovaný strieľal do poškodeného v stojacej polohe, alebo či do neho nestrieľal aj v čase, keď tento už zranený ležal na zemi. Svedok V. G. ako jediný v priebehu celého konania tvrdil,

že po prvom výstrele poškodený spadol na zem, a teda všetky ďalšie výstrely už odzneli v jeho ležiacej polohe. Toto tvrdenie je však v rozpore s výpoveďou ďalšieho svedka P. F., ktorý spolu s ním vykonával hliadku a ktorý tvrdil, že poškodený spadol na zem až po treťom alebo štvrtom výstrele. Tu však treba zdôrazniť, že obaja títo svedkovia, oproti iným, sledovali udalosť asi zo vzdialenosti takmer 50 metrov za slabého osvetlenia, pričom sám svedok G. potvrdil, že videl len siluety oboch postáv, pričom ani ich zbrane nevidel. V súvislosti s výpoveďami týchto svedkov treba tiež uviesť, že jednotlivé ich výpovede sú značne rozporné a nepresné aj v rade ďalších detailoch napríklad uvádzanie vzdialenosti od miesta činu, intervaly medzi jednotlivými výstrelmi, celkový ich počet, ktorý z aktérov držal v ruke zbraň, alebo aj popis okolností bezprostredne pred streľbou.

Za tejto situácie krajský súd správne vychádzal zo záverov MUDr. M.L. a MUDr. J.L. a expertov Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava, ktorí zhodne uviedli, že v prípade ak by bolo vystrelené na poškodeného v čase, keď ležal na zemi, museli by sa nájsť adekvátne stopy pod jeho telom v podobe deformovaných striel a deformácií na povrchu vozovky. Takéto stopy zistené na mieste činu neboli. Rovnako znalci pripustili, že všetky strely zasiahli poškodeného v stojacej polohe, prípadne v čase pádu na zem, pričom tomu zodpovedá aj veľký rozptyl striel na jeho tele. Žiaden zo znalcov a expertov nevyvylučil možnosť, že všetky strely vystrelené zo zbrane obžalovaného zasiahli poškodeného v stojacej polohe.

Navyše treba pre úplnosť a nad rámec argumentácie krajského súdu uviesť, že ak by aj niektorá strela bola vystrelená už v čase, keď poškodený padal na zem, alebo ležal na zemi, ani táto skutočnosť by nevyvylučovala záver, že obžalovaný konajúc v silnom rozrušení spôsobenom útokom strelal na neho v nutnej obrane, keďže poškodený počas celej doby držal v ruke svoju zbraň a obžalovaný musel ešte rátať s tým, že stále môže na neho vystreliť aj v takejto polohe a usmrtiť ho, pretože objektívne nemal možnosť zistiť, či a v ktorom momente bol paralyzovaný a či je alebo nie je schopný streľby.

Krajský súd vzhľadom na oslobodenie obžalovaného rozhodol správne a zákonom zodpovedajúcim spôsobom, keď poškodenú spoločnosť Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., Bratislava v zmysle § 229 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti najvyšší súd dospel k záveru, že odvolanie podané krajským prokurátorom nie je opodstatnené a dôvodné, a preto ho podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. marca 2009

JUDr. Pavol T o m a n, v. r.
predseda senátu

Vypravoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová